

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูธุรกิจในสายอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนสู่การทำงานและดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ครูธุรกิจจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครจำนวน 139 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนของวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และดัชนี PNI ในการวิเคราะห์ผล

รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลจะถูกนำเสนอด้วยตารางที่แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากตารางเฉพาะบางประเด็นที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูธุรกิจจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครจำนวน 139 คน โดยสามารถจำแนกข้อมูลด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ และระดับการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	28	20.14
หญิง	111	79.86
รวม	139	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายโดยเป็นเพศหญิงจำนวน 111 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.86 และเป็นเพศชายจำนวน 28 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.14

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ(ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
21 – 30 ปี	31	22.30
31 – 40 ปี	60	43.17
41 – 50 ปี	29	20.86
51 – 60 ปี	19	13.67
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี ซึ่งมีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 43.17 รองลงมาคืออายุ 21 - 30 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 มีอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 20.86 อายุ 51- 60 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การสอน

จำนวนประสบการณ์การสอน(ปี)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 – 5 ปี	39	28.05
6 – 10 ปี	27	19.42
11 – 15 ปี	40	28.78
16 – 20 ปี	15	10.79
21 – 25 ปี	4	2.88
26 – 30 ปี	7	5.04
31 – 35 ปี	2	1.44
36 ปีขึ้นไป	5	3.60
รวม	139	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนประสบการณ์การสอนเรียงจากมากไปหาน้อยคือประสบการณ์ 11 – 15 ปี จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 28.78 ประสบการณ์ 1 – 5 ปี จำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 28.05 ประสบการณ์ 6 – 10 ปี จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 19.42 ประสบการณ์ 16 – 20 ปี จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 10.78 ประสบการณ์ 26 – 30 ปี จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 5.04 ประสบการณ์ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.60 ประสบการณ์

21 – 25 ปี จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 2.88 และประสบการณ์ 31 – 35 ปี จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.44

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	85	61.15
ปริญญาโท	54	38.85
รวม	139	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท โดยเป็นปริญญาตรีจำนวน 85 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.15 และเป็นปริญญาโทจำนวน 54 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.85

ตอนที่ 2 การปฏิบัติที่เป็นจริงและการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนสู่การทำงานและดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 4.5 ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน	.392	.941	4.51	.606	7.348*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเตรียมตัวสำหรับการได้รับมอบหมายหน้าที่อยู่เสมอ	4.06	.750	4.29	.619	5.710*

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น และการปรับตัวของ ผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน พยายามทำงานให้เสร็จ ตามกำหนดเวลา	4.14	.836	4.41	.679	5.733*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ปรับตัวเข้ากับการ เปลี่ยนแปลงต่างๆ	3.93	.804	4.24	.698	7.862*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน รับมือกับความเครียดเมื่อ เผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด	3.84	.792	4.22	.720	7.594*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของสิ่งที่ต้อง ทำ โดยรู้ว่าอะไรควรทำ ก่อน-หลัง	4.01	.897	4.35	.739	6.973*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ยินดีรับฟังความคิดเห็น หรือการวิพากษ์วิจารณ์ จากคนอื่น	3.82	.862	4.17	.833	7.220*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำ ความคิดเห็นของผู้อื่นมา วิเคราะห์และใช้ให้เกิด ประโยชน์ในการพัฒนา ตนเอง	3.84	.828	4.17	.751	6.850*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน จัดการกับสถานการณ์ที่มี ความคิดเห็นแตกต่างกัน เกิดขึ้น	3.81	.760	4.09	.807	7.467*

จากตารางที่ 4.5 ที่แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่าระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ในทุกประเด็นย่อยที่เป็นองค์ประกอบของด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.6 ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดด้านความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดด้านความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว	.394	.778	4.26	.652	6.926*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้	3.97	.798	4.30	.644	7.178*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเกณฑ์ความสำเร็จแต่ละขั้นและรู้ว่าเมื่อไหร่ที่เรียกว่าสำเร็จ	3.94	.827	4.17	.687	5.959*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเวลาและพยายามใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	4.12	.835	4.43	.660	6.604*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของ	4.15	.851	4.42	.601	6.218*

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดด้านความคิด ริเริ่มและการชี้นำตนเอง ของผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
งานได้ และลงมือทำงานที่ สำคัญก่อน					
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ทำงานให้สำเร็จได้โดยไม่ต้อง มีคนควบคุม	3.96	.850	4.27	.687	6.481*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน พยายามพัฒนาตนเองอยู่ เสมอ และสนุกที่ได้เรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ	4.13	.841	4.41	.623	6.471*

จากตารางที่ 4.6 ที่แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่าระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ในทุกประเด็นย่อยที่เป็นองค์ประกอบของด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดด้านความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.7 ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการเข้าสังคมของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะการเข้า สังคมของผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สื่อสารกับบุคคลอื่นได้ดี และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ ต้องการสื่อสาร	4.01	.697	4.21	.642	5.434*

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะการเข้า สังคมของผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ยินดีที่จะรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่นเสมอ	4.10	.783	4.31	.679	6.032*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สื่อสารได้อย่างชัดเจนและ ตรงประเด็น	4.01	.803	4.31	.731	6.511*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม กับคู่สนทนา	4.00	.825	4.26	.745	6.091*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ ภาษาพูดและภาษา ท่าทาง(อวัจนภาษา)ที่ แสดงถึงความให้เกียรติ ผู้อื่น	4.06	.841	4.31	.769	5.964*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้า ใจความแตกต่างระหว่าง บุคคล	3.99	.785	4.29	.725	6.725*
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้า ใจความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	3.93	.898	4.19	.795	5.768*

จากตารางที่ 4.7 ที่แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการเข้าสังคมของผู้เรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่าระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ในทุกประเด็นย่อยที่เป็นองค์ประกอบของด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการเข้าสังคมของผู้เรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.8 ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ด้านการเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิต และการรู้รับผิดชอบของ ผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมี ความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่ง ต่างๆสำเร็จแม้จะต้อง เผชิญอุปสรรค	3.91	.842	4.16	.754	4.923
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน จัดลำดับความสำคัญของ สิ่งต่างๆด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล	3.90	.828	4.22	.689	6.759
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ประพฤติตนถูกต้องตาม กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของสังคม	4.02	.838	4.29	.673	6.403
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน บริหารเวลาให้เกิด ประสิทธิภาพมากที่สุด	3.95	.801	4.30	.622	7.383
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สามารถรับผิดชอบงานใน หลายบทบาทหน้าที่พร้อม กันได้	4.03	.742	4.26	.652	5.959
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมี ความเต็มใจและ กระตือรือร้นเมื่อเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆกับผู้อื่น	4.03	.770	4.27	.687	5.545

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิต และการรู้รับผิดชอบของ ผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เป็นคนตรงต่อเวลา	4.12	.747	4.35	.680	5.418
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สุขภาพและมีมารยาทที่ดี กับผู้อื่น	4.10	.764	4.33	.685	5.418
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน รับผิดชอบต่อการกระทำ ของตัวเอง	4.04	.788	4.30	.698	6.476*

จากตารางที่ 4.8 ที่แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบของผู้เรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่าระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ในทุกประเด็นย่อยที่เป็นองค์ประกอบของด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบของผู้เรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.9 ระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ด้านความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบของ ผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน รู้จักการสร้างสัมพันธภาพ ที่ดีกับผู้อื่น	4.01	.843	4.29	.735	6.174
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน รู้จักการนำจุดแข็งของ	3.95	.801	4.22	.733	6.531

ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบของ ผู้เรียน	ระดับการปฏิบัติจริง ในการจัดการเรียนรู้		ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ในการจัดการเรียนรู้		t
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
ผู้อื่นมาใช้ให้เกิด ประโยชน์					
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน มองและจดจำข้อดีของ ผู้อื่น	4.00	.799	4.19	.731	5.768
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำ เป็นตัวอย่างที่ดีในการ ดำเนินชีวิตให้กับคนอื่น	3.94	.814	4.20	.714	5.141
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สามารถสร้างแรงบันดาลใจ ที่ดีให้กับผู้อื่น	3.96	.908	4.19	.788	5.545
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สามารถที่จะผลักดันผู้อื่น ให้ประสบความสำเร็จได้	3.87	.875	4.06	.827	3.893
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สามารถเสียสละความสุข ส่วนตนเพื่อผู้อื่นได้ใน บางครั้ง	4.04	.833	4.18	.725	4.000
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมี ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม	4.09	.830	4.28	.671	4.630*

จากตารางที่ 4.9 ที่แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ และระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบต่อผู้เรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ น้อยกว่าระดับการ

ปฏิบัติที่คาดหวังในการจัดการเรียนรู้ในทุกประเด็นย่อยที่เป็นองค์ประกอบของด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.10 ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน	0.150	1	1
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเตรียมตัวสำหรับการได้รับมอบหมายหน้าที่อยู่เสมอ	0.059	9	23
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพยายามทำงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา	0.066	8	18
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ	0.079	6	10
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด	0.097	2	2
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องทำ โดยรู้ว่าอะไรควรทำก่อน-หลัง	0.084	5	6
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์จากคนอื่น	0.092	3	3
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำความคิดเห็นของผู้อื่นมาวิเคราะห์และใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง	0.086	4	5
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดการกับสถานการณ์ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกิดขึ้น	0.076	7	13

จากตารางที่ 4.10 พบว่าสามารถเรียงความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียนจากประเด็นย่อยตามค่า PNI จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน
- ลำดับที่ 2 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด
- ลำดับที่ 3 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์จากคนอื่น
- ลำดับที่ 4 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำความคิดเห็นของผู้อื่นมาวิเคราะห์และใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง
- ลำดับที่ 5 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องทำ โดยรู้ว่าอะไรควรทำก่อน-หลัง
- ลำดับที่ 6 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ
- ลำดับที่ 7 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดการกับสถานการณ์ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกิดขึ้น
- ลำดับที่ 8 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพยายามทำงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา
- ลำดับที่ 9 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเตรียมตัวสำหรับการได้รับมอบหมายหน้าที่อยู่เสมอ

ตารางที่ 4.11 ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดด้านความคิดริเริ่มและการขึ้นำตนเองของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและการขึ้นำตนเองของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว	0.080	2	9
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้	0.083	1	7
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเกณฑ์ความสำเร็จแต่ละขั้นและรู้ว่าเมื่อไหร่ที่เรียกว่าสำเร็จ	0.059	7	23
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเวลาและพยายามใช้เวลาให้เป็น	0.077	4	12

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
ประโยชน์			
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของงานได้ และลงมือทำงานที่สำคัญก่อน	0.064	6	20
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำงานให้สำเร็จได้โดยไม่ต้องมีคนควบคุม	0.078	5	11
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และสนุกที่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	0.068	3	17

จากตารางที่ 4.11 พบว่าสามารถเรียงความต้องการจำเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดด้านความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียนจากประเด็นย่อยตามค่า PNI จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
- ลำดับที่ 2 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว
- ลำดับที่ 3 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และสนุกที่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
- ลำดับที่ 4 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเวลาและพยายามใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
- ลำดับที่ 5 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำงานให้สำเร็จได้โดยไม่ต้องมีคนควบคุม
- ลำดับที่ 6 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของงานได้ และลงมือทำงานที่สำคัญก่อน
- ลำดับที่ 7 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเกณฑ์ความสำเร็จแต่ละขั้นและรู้ว่าเมื่อไหร่ที่เรียกว่าสำเร็จ

ตารางที่ 4.12 ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในการเข้าสังคมของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในการเข้าสังคมของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
---	---------	----------------	-----------------

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในการเข้าสังคมของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ดีและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร	0.050	7	26
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ	0.051	6	25
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น	0.075	1	14
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับคู่สนทนา	0.065	4	19
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาท่าทาง(อวัจนภาษา)ที่แสดงถึงความให้เกียรติผู้อื่น	0.062	5	21
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	0.074	2	15
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม	0.066	3	18

จากตารางที่ 4.12 พบว่าสามารถเรียงความต้องการจำเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในการเข้าสังคมของผู้เรียนจากประเด็นย่อยตามค่า PNI จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น
- ลำดับที่ 2 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ลำดับที่ 3 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- ลำดับที่ 4 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับคู่สนทนา
- ลำดับที่ 5 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาท่าทาง(อวัจนภาษา)ที่แสดงถึงความให้เกียรติผู้อื่น
- ลำดับที่ 6 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ
- ลำดับที่ 7 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ดีและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร

ตารางที่ 4.13 ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งต่างๆสำเร็จแม้จะต้องเผชิญอุปสรรค	0.064	4	20
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล	0.081	2	8
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนประพฤติตนถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของสังคม	0.066	3	18
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด	0.089	1	4
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบงานในหลายบทบาทหน้าที่พร้อมกันได้	0.057	7	24
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเต็มใจและกระตือรือร้นเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับผู้อื่น	0.059	6	23
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นคนตรงต่อเวลา	0.056	8	25
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสุภาพและมีมารยาทที่ดีกับผู้อื่น	0.056	8	25
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง	0.064	4	20

จากตารางที่ 4.13 พบว่าสามารถเรียงความต้องการจำเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรู้รับผิดชอบของผู้เรียนจากประเด็นย่อยตามค่า PNI จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด
- ลำดับที่ 2 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล
- ลำดับที่ 3 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนประพฤตินุกต้องตามกฎหมายเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของสังคม
- ลำดับที่ 4 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง
- ลำดับที่ 4 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งต่างๆสำเร็จแม้จะต้องเผชิญอุปสรรคลำดับที่ 6 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเต็มใจและกระตือรือร้นเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับผู้อื่น
- ลำดับที่ 7 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบงานในหลายบทบาทหน้าที่พร้อมกันได้
- ลำดับที่ 8 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นคนตรงต่อเวลา
- ลำดับที่ 8 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสุขภาพและมีมารยาทที่ดีกับผู้อื่น

ตารางที่ 4.14 ความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุกด้าน
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	0.068	2	17
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์	0.069	1	16
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมองและจดจำข้อดีของผู้อื่น	0.049	6	27
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับคนอื่น	0.066	3	18
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจดีให้กับผู้อื่น	0.060	4	22

ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิด ความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ ของผู้เรียน	ค่า PNI	ลำดับเฉพาะด้าน	ลำดับจากทุก ด้าน
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถที่จะ ผลักดันผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จได้	0.050	5	26
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถ เสียสละความสุขส่วนตนเพื่อผู้อื่นได้ใน บางครั้ง	0.034	8	29
จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความ รับผิดชอบต่อชุมชน สังคม	0.048	7	28

จากตารางที่ 4.14 พบว่าสามารถเรียงความต้องการจำเป็นการพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียนจากประเด็นย่อยตามค่า PNI จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
- ลำดับที่ 2 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น
- ลำดับที่ 3 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตให้กับคนอื่น
- ลำดับที่ 4 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถสร้างแรงบันดาลใจที่ดีให้กับผู้อื่น
- ลำดับที่ 5 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถที่จะผลักดันผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จได้
- ลำดับที่ 6 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมองและจดจำข้อดีของผู้อื่น
- ลำดับที่ 7 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม
- ลำดับที่ 8 จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเสียสละความสุขส่วนตนเพื่อผู้อื่นได้ในบางครั้ง

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการพัฒนากิจการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนสู่การทำงานและดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนากิจการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนสู่การทำงานและดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 แบ่งออกเป็นด้านๆได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน

ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากกว่าประเด็นอื่นในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัวของผู้เรียน 2 ลำดับแรกคือ การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด โดยแต่ละประเด็นมีสาเหตุและแนวทางการพัฒนาดังนี้

1.1 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน

สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน

1. ผู้สอนยังไม่ค่อยเข้าใจเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน จึงทำให้ไม่ได้เตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะด้านดังกล่าวให้กับผู้เรียน

2. ผู้สอนไม่มีเวลาในการสังเกตผู้เรียนเนื่องจากมีภาระในการปฏิบัติหน้าที่อื่นจำนวนมากนอกเหนือจากการสอนที่สถานศึกษามอบหมายให้ผู้สอนได้รับผิดชอบ

- “1. ครูอาจจะเข้าถึงนักเรียนแต่ละคนได้ยาก
2. ขาดเทคนิคในการสอนเรื่องทั่วไปของนักเรียน
3. ครูไม่มีเวลาที่จะสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล
4. ครูขาดการเตรียมตัว(เตรียมการจัดการเรียนรู้)
5. ไม่มีรายวิชาที่เอื้อต่อการสอนให้ปรับตัวและรู้จักหน้าที่ของตนเอง เด็กเลยไม่เห็นความสำคัญ
6. หน่วยงาน หรือวิทยาลัยมีผล ถ้าช่วงที่จะมาตรวจสอบภายใน เวลาในการสอนจะน้อยลงจนแทบไม่เจอเด็ก”

ครูคนที่ 1

- “1. ครูบางคนพอไม่มีภาระเตรียมการสอนมา ก็ไม่ได้สอนตามที่ต้องสอนค่ะ
2. ที่วิทยาลัยของหนูกิจกรรมเยอะมาก ครูส่วนมากก็ต้องเตรียมทำโครงการ ทำกิจกรรม ส่วนเด็กบางส่วนก็ต้องมาช่วยครู
3. แล้วก็ครูบางคนมีหน้าที่อื่นด้วยค่ะ อย่างหนูอยู่ระบบทวิ และวัดผลประเมินผล เวลาถึงงานเข้าหนูก็ต้องไปทำ ส่วนเด็กในห้องเรียนก็ได้แค่สั่งงานไว้ เพราะหน่วยงานต้องการข้อมูลจากเรา ก็ต้องทำให้เขาเดี่ยวนั้น”

ครูคนที่ 2

- “1. ครูขาดเทคนิคการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
2. ครูขาดความพร้อมในการสอน
3. จริงๆ เราก็รู้นะว่า เราควรเสริมให้เด็กเกิดทักษะพวกนี้ แต่เราไม่รู้จะสอนยังไง
4. ครูไม่ได้มีหน้าที่สอนอย่างเดียวครูมีหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย ที่เร่งด่วนในแต่ละวัน จึงทำให้มองข้ามจุดที่จะพัฒนาเด็ก
5. เพราะงานที่หนูทำเป็นงานวิชาการเพราะจะมีเอกสารมาตลอด และขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานบางส่วนจึงทำให้ทุกอย่างล่าช้า จึงทำให้ไม่มีเวลาเข้าสอนค่ะ”

ครูคนที่ 3

“ครูเองก็ยังคงขาดความรู้ในเรื่องนี้อยู่และส่วนมากการเรียนการสอนจะเน้นที่ทฤษฎีและการเรียนการสอนในห้อง”

ครูคนที่ 4

- “1. ครูขาดความเตรียมพร้อมและเทคนิคในการสอนค่ะ
2. ส่วนในการรับผิดชอบไม่ใช่แค่หน้าที่สอน ยังรับผิดชอบในส่วนของเจ้าหน้าที่ห้องหลักสูตร บางครั้งต้องวิ่งมาเคลียร์งาน พอถึงเวลาสอนก็แค่สั่งงานให้เด็กทำในคาบเลยไม่เต็มทีในการสอนเพราะต้องเร่งส่งงาน”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน

1. สถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมวิธีการจัดการเรียนรู้หรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้สอนในประเด็นการพัฒนาทักษะการปรับตัวให้เข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน
2. สถานศึกษาควรจัดให้มีระบบการนิเทศผู้สอนในประเด็นการพัฒนาทักษะการปรับตัวให้เข้ากับบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน
3. สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้กับผู้สอนในเรื่องความสำคัญของการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน
4. สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับจำนวนเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่เพียงพอ

“1. ต้องพัฒนาที่ตัวครูผู้สอน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการปรับตัวเข้ากับ บทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน

2. จัดให้มีโครงการ หรือ ใช้ช่วงเวลาชมรมของแต่ละสาขา อบรมเรื่องหน้าที่ให้กับ นักเรียน

3. นำเสนอผู้บริหารให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน”

ครูคนที่ 1

“1. เราต้องสอนให้ผู้เรียนมองเห็นภาพให้มากที่สุดและสอนแบบสนุก ไม่สอนแต่ใน ตำรา สอนแบบการใช้ในชีวิตจริงค่ะ

2. มีผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้เรื่องดังกล่าวก็น่าจะดีค่ะ

3. น่าจะจัดอบรมและแลกเปลี่ยนความรู้กับโรงเรียนอื่นด้วยค่ะ”

ครูคนที่ 2

“1. ครูมีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเนื้อหารายวิชาให้พร้อมก่อนเข้าสอน มี สิ่งที่มากระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

2. นักเรียนเพิ่มค่ะ อาจจะมีเสียเวลาครูและนักเรียนแต่ก็ต้องสอนเพิ่มค่ะ เพราะจะ เรียนไม่ทัน ส่วนการพัฒนาหนาคิดว่าต้องปรับที่ตัวครูและนักเรียนยกใหญ่ซึ่งตอนนี้ก็ยังคงพยายามอยู่ ค่ะ หนูว่าส่วนที่ต้องพัฒนามันยาก”

ครูคนที่ 3

“1. จัดอบรมให้ครูและเด็กมีประสานสัมพันธ์และเล็งเห็นถึงการฝึกฝนในการทำงาน เพื่อที่จะพัฒนาต่อยอดในการดำเนินชีวิตต่อไป

2. ควรจะมีบุคลากรเพิ่มค่ะ เพราะครูจะได้มีหน้าที่สอนและมีเวลาอยู่กับนักเรียนได้ เต็มที่ และมีการพัฒนาการเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นค่ะ

3. ต้องแบ่งเวลาให้เหมาะเพื่อเคลียร์เอกสารถึงจะไม่ส่งผลกระทบต่อกับนักเรียน หรือไม่ก็แบ่งงานท่านอื่นให้เดินเอกสารเป็นเรื่อยๆ”

ครูคนที่ 4

“ครูต้องเตรียมการจัดการเรียนการสอนล่วงหน้า สรรหาแนวการสอนที่แปลกใหม่ไม่น่าเบื่อ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในการสอนเสริมสร้างทักษะต่างๆ”

ครูคนที่ 5

1.2 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด
สาเหตุของความตึงเครียดจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับมือกับ
ความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด

1. ผู้สอนยังไม่ค่อยเข้าใจเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด จึงทำให้ไม่ได้เตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะด้านดังกล่าวให้กับผู้เรียน

2. ผู้สอนไม่มีเวลาในการพัฒนาผู้เรียนในด้านดังกล่าว เนื่องจากใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา หรือกิจกรรมของสถานศึกษาโดยส่วนใหญ่

3. ผู้สอนยังไม่ค่อยเข้าใจถึงความสำคัญของการรับมือกับความเครียดของผู้เรียนเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด

“1. ครูขาดทักษะการสอน การเตรียมตัวก่อนสอน

2. ไม่มีกรณีศึกษา หรือการยกตัวอย่างวิธีรับมือและจัดการกับความเครียด”

ครูคนที่ 1

“1. ครูสอนให้เด็กต้องหัดรับมือกับความเครียดเพราะต่อไปก็ต้องเจอเมื่อออกไปฝึกงาน แต่ครูไม่ได้สอนแบบจริงจัง สอนแบบส่งๆ

2. ครูบางคนสอนแบบวิทยากร เลยคิดว่าเค้าสอนเพียงแคให้เวลาหมด ไม่ได้ใส่ใจในการสอนมาก สำหรับบางคนนะคะ”

ครูคนที่ 2

“1. ครูขาดการเตรียมความพร้อมในการสอน

2. หน่วยงานไม่ฝึกอบรมพวกเราให้รู้จักวิธีสอนเด็กเรื่องพวกนี้”

ครูคนที่ 3

“1. คิดว่าวิทยาลัยยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากแต่จะให้ความสำคัญหรือเน้นที่การเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

2. ครูเองก็ยังไม่แม่นในการพัฒนาทักษะนี้ ยังขาดทักษะ และวิธีคิดคะ”

ครูคนที่ 4

“กิจกรรมของครูมาก ทำให้ครูไม่มีเวลามาเน้นทักษะตรงนี้”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมผู้สอนให้เห็นประโยชน์ของการที่ผู้เรียนสามารถรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด
2. สถานศึกษาควรจัดอบรมหรือพัฒนาผู้สอนให้จัดการเรียนรู้จนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้รับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด
3. สถานศึกษาอาจจะจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถานศึกษาอื่นๆในเรื่องการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถรับมือกับความเครียดเมื่อเผชิญสิ่งที่ไม่คาดคิด
4. สถานศึกษาควรลดกิจกรรมที่ไม่จำเป็นซึ่งกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

“1. ต้องพัฒนาที่ตัวครูผู้สอน ให้ตระหนักถึงความสำคัญบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน

2. เริ่มที่ครูผู้สอนกล้าที่จะสอนในเรื่องที่ถูกต้อง ให้เด็กรู้จักยอมรับความเป็นจริง และนำไปพัฒนาตนเอง”

ครูคนที่ 1

“เราต้องเอาครูทั้งวิทยาลัยมาแลกเปลี่ยนความรู้กันค่ะ แต่วิทยาลัยหนูจะมีครูประเภทที่ว่าไม่ร่วมกิจกรรมอะไร เลยยากที่จะปรับเข้าหากันหน่อยค่ะ”

ครูคนที่ 2

“1. หนูคิดว่ามีอบรมทุกเกี่ยวกับวิชาชีพครูปีละครั้งเพิ่มก็ดีนะคะเพราะครูจะได้ไม่ลืมนำมาใช้นะ เพราะครูบางคนเรียนมากก็ไม่ได้นำมาใช้ในการพัฒนานักเรียน

2. ครูต้องเตรียมความพร้อมให้มากกว่านี้ค่ะ ถึงจะมีความรู้มาสอน และต้องมีการออกไปเรียนรู้ข้างนอกเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนค่ะ”

ครูคนที่ 3

“ฝึกให้เด็กและครูตั้งเป้าหมายบ่อยบ่อยในทุกๆรายวิชาและให้เด็กสังเกตตัวเองในสิ่งที่ตัวเองสนใจและถนัดเพื่อที่จะนำไปสู่สิ่งที่เขาชอบและไม่ชอบเพื่อจะได้รับมือกับความเครียดได้”

ครูคนที่ 4

“ต้องแบ่งวันเวลาที่ว่างหรือวันไหนไม่มีการเรียนการจัดการเรียนรู้หรือคาบว่างของครู ให้ไปรับผิดชอบหน้าที่ส่วนงานเอกสาร จะได้ไม่มาทำงานเอกสารในเวลาจัดการเรียนรู้”

ครูคนที่ 5

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเอง

ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากกว่าประเด็นอื่นในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเองของผู้เรียน 2 ลำดับแรกคือ จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว โดยแต่ละประเด็นมีสาเหตุและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

2.1 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

1. ผู้สอนยังไม่ค่อยเข้าใจถึงความสำคัญของการที่ผู้เรียนจะต้องวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
2. ผู้สอนยังไม่ค่อยเข้าใจเทคนิค และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

“1. ครูขาดความกระตือรือร้นในการสอนเรื่องนี้
2. ครูมองสิ่งใหม่ๆ เป็นเรื่องไกลตัวหรือเรื่องยากจึงไม่ได้สอนให้นักเรียน เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ”

ครูคนที่ 1

“1. เพราะครูบางคนไม่มีความรู้พอค่ะ”
2. ครูไม่มีความรู้ในเรื่องการวางแผนที่เก่งพอ ก็เลยไม่ค่อยสอดแทรกเรื่องนี้ตอนสอน”

ครูคนที่ 2

“ครูบางคนความรู้ไม่เท่ากันบางคนรู้มากให้ความรู้ได้ดีกว่าเพราะเขาได้พัฒนา”

ครูคนที่ 3

“ความแตกต่างระหว่างความรู้ของครูแต่ละคน ทำให้บางคนก็สอนเรื่องนี้ไม่เป็น”

ครูคนที่ 4

“ครูต้องพัฒนาตัวเองก่อนเป็นอันดับแรก แต่ส่วนมากนักเรียนไม่ค่อยร่วมมือ ไม่มี
ความสนใจหรือกระตือรือร้น”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่
เป้าหมายที่ตั้งไว้

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้สอนได้เข้าร่วมการอบรมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ โดยเฉพาะที่จะส่งเสริมให้ครูสามารถเสริมทักษะผู้เรียนให้วางแผนการดำเนินชีวิตและดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้
2. ผู้สอนควรเรียนรู้ตลอดเวลาและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะใหม่ๆ ให้กับผู้เรียน

“1. จะต้องเริ่มที่ตัวครูผู้สอน เพราะตัวเราต้องพัฒนาซึ่งทุกวันนี้มีคอร์สพัฒนาตนเองด้านต่างๆทางเทคโนโลยีต่างๆ

2. หาคอร์สที่เรียนรู้นอกสถานที่ที่เหมาะสมกับเด็ก เพื่อให้เปิดโลกหรือเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ กว้างขึ้น อาจจะไปเทอมละ 2 ครั้ง”

ครูคนที่ 1

“1. ครูอาจารย์ต้องยอมรับที่จะเรียนรู้และแก้ปัญหาที่อาจจะเกิด จากทฤษฎีใหม่ๆ ที่เข้ามาอย่างมีสติ

2. ครูต้องเป็นตัวอย่างของผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจะต้องเรียนรู้วิธีการคิดนอกกรอบและพัฒนามากขึ้น

3. ครูผู้สอนควรจะได้รับ การฝึกอบรม เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อรับมือกับ การเปลี่ยนแปลง ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

4. ครูต้องเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับชุมชนที่หลากหลายมากขึ้น และเห็นพ่อแม่เป็น แหล่งของการเรียนรู้และการสนับสนุน”

ครูคนที่ 4

“ครูต้องมอบหมายหรือตั้งกฎระเบียบที่เคร่งคร่งให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบ ทำให้นักเรียนสนใจและอยากจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ลงมือปฏิบัติจริงให้ผู้เรียนเห็นภาพ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

ครูคนที่ 5

2.2 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว
สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว

1. ผู้สอนยังไม่เข้าใจกระบวนการวางแผนอย่างถ่องแท้ ทำให้ขาดการพัฒนาผู้เรียนในเรื่องการตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว

“ครูผู้สอนขาดความรู้ เรื่อง PDCA วางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ ดำเนินการให้เหมาะสม”

ครูคนที่ 1

“เพราะเด็กบางคนไม่เอาอะไรเลยคะ จัดการเรียนรู้ไม่จำ บอกไม่ฟัง พุดยาก”

ครูคนที่ 2

“นักเรียนบางคนยังไม่พร้อมที่จะพัฒนาตัวเอง เข้าเรียนสาย กว่าจะมาหมดคาบละบางคนงานไม่ค่อยส่งแต่เข้าเรียน”

ครูคนที่ 3

“ครูเองก็ยังไม่แม่นในการวางแผนเป้าหมาย ยังขาดทักษะ และวิธีคิดคะ”

ครูคนที่ 4

“ครูขาดความรู้ในเรื่องของการวางแผนเสียเองก็มี”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้น และระยะยาว

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้สอนได้รับการอบรมเพิ่มเติมในเรื่องกระบวนการวางแผนและการตั้งเป้าหมายความสำเร็จที่ถูกต้องและปฏิบัติจริงได้
2. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้สอนได้รับการอบรมเทคนิค วิธีสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้สามารถตั้งเป้าหมายความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาวเป็น

“วงจร PDCA ครูต้องรู้ความหมายอย่างแท้จริง และให้นักเรียนเขียนวงจร PDCA อนาคตของตัวเอง การเรียนวางแผนไว้อย่างไร มีแผนสำรองไหม แผนที่วางไว้มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด มีการปฏิบัติตามแผน หรือตรวจสอบอย่างไร”

ครูคนที่ 1

“เด็กที่วิทยาลัยกลัวการโดนหัดคะแนนจิตพิสัยมากค่ะ ถ้าโดนหัดจะต้องมาซ่อมกิจกรรมค่ะ การซ่อมทั้งเสียเงิน เสียเวลา และเปิดซ่อมอีกที่คือซัมเมอร์ซึ่งมันนานมากค่ะ”

ครูคนที่ 2

“1. ครูผู้สอนต้องมีภาวะเป็นใจให้เคร่งครัดมากกว่านี้จะได้ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นค่ะ

2. ครูต้องเตรียมความพร้อมให้มากกว่านี้ค่ะ ถึงจะมีความรู้มาสอน และต้องมีการออกไปเรียนรู้ข้างนอกเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนค่ะ”

ครูคนที่ 3

3. ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการเข้าสู่สังคมของผู้เรียน

ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากกว่าประเด็นอื่นในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการเข้าสู่สังคมของผู้เรียน 2 ลำดับแรกคือ จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น และจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยแต่ละประเด็นมีสาเหตุและแนวทางการพัฒนาดังนี้

3.1 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น

สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น

1. ผู้สอนยังขาดเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น

“1. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการสื่อสาร หรือการพูดตามใจนึก

2. ไม่มีสมาธิในการฟัง”

ครูคนที่ 1

“ยังใช้การสอนแบบเดิมๆโดยการบรรยาย ทำรายงาน โดยให้เนื้อหาเยอะและครอบคลุม จนลืมถึงความชัดเจน สิ่งที่ต้องการจะสื่อจากประเด็นนั้นๆ”

ครูคนที่ 4

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น

1. สถานศึกษาควรจัดอบรมเสริมให้กับผู้สอนและผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในเรื่องการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ชัดเจนและตรงประเด็น

“1. ตักเตือนเมื่อสื่อสารผิด เช่นเวลามาถามการบ้าน ครูอธิบายให้ฟังแล้วเด็กบางคนแทนที่จะขอบคุณก็พูดว่าโอเคค่ะ

2. จัดให้มีวิทยากรที่มีความรู้เรื่องของการสื่อสารให้มาบรรยายเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันหรือการทำงานได้”

ครูคนที่ 1

“1. ชี้แจงกับนักเรียนเมื่อมีผู้พูดก็ต้องมีผู้ฟังและฟังให้ได้ใจความจึงสื่อสารออกไป เพราะคำพูดนำกลับมาไม่ได้

2. หนูเคยลองพาเด็กไปแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวและให้ผู้เรียนสื่อสารกับนักท่องเที่ยวในหัวข้อที่กำหนดให้ค่ะและก็ทำออกมาค่อนข้างดีค่ะ”

ครูคนที่ 2

“ให้ครูได้ออกไปเรียนรู้เพิ่มเติมข้างนอกวิทยาลัยเพื่อเจอสภาพแวดล้อมที่ดีจึงให้มีแรงกระตุ้นในการพัฒนาผู้เรียน”

ครูคนที่ 3

“ครูน่าจะจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ เป็นการนำแนวคิด วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการสอน ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการเรียน การสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจ ในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียน”

ครูคนที่ 4

3.2 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

สาเหตุของความต้องกรจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

1. ผู้สอนยังขาดเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

“เพราะครูยังไม่ค่อยมีเวลาสอนเด็กค่ะ เนื่องจากหน้าที่อื่นที่ต้องรับผิดชอบ”

ครูคนที่ 2

“ครูไม่เข้าใจว่าความแตกต่างในด้านศักยภาพ หรือสมรรถภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล โดยอาศัยสติปัญญาและความสนใจเป็นพื้นฐาน ความถนัดอาจมีมาแต่กำเนิด เนื่องจากความถนัดต้องใช้สติปัญญาเป็นพื้นฐาน หรืออาจมีโดยอาศัยการฝึกฝน ทำให้เกิดทักษะได้”

ครูคนที่ 4

“เพราะครูลำดับความสำคัญยังไม่ดีพอและไม่มีการวางแผนที่ดี ทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมถึงวิธีที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะด้านนี้”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

1. สถานศึกษาควรจัดอบรมเสริมให้กับผู้สอนและผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในเรื่อง การทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

“การแก้ไขคือควรเรียนเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวจากคาบที่ว่างหรือ คาบที่ผู้เรียนไม่มีเรียน เพื่อไม่ให้กระทบกับคาบเรียนวิชาอื่นๆคะ”

ครูคนที่ 2

1. ครูสังเกตความเป็นอยู่ของผู้เรียน
2. ครูต้องจับจุดความสนใจต่าง ๆ ที่นักเรียนแสดงออกจากคำพูด
3. ศึกษากิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำ หรือประพฤติปฏิบัติ
4. ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น ในการเรียนการจัดการเรียนรู้
5. จัดให้มีการนำเสนองานที่ผู้เรียนชอบและถนัด”

ครูคนที่ 4

“ครูควรได้รับการอบรมหรือมีเวลาเพิ่มขึ้นในการค้นคว้าเทคนิคการสอนใหม่ๆ”

ครูคนที่ 5

4. ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรับรู้ขีดชอบของผู้เรียน

ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากกว่าประเด็นอื่นในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตและการรับรู้ขีดชอบของผู้เรียน 2 ลำดับแรกคือ การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆด้วย การวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล โดยแต่ละประเด็นมีสาเหตุและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

4.1 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

1. ผู้สอนยังขาดเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพ
2. สถานศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการฝึกให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพ

“1. ครูเข้าสอนช้าหรือไม่ได้เข้าสอนอาจจะเป็นเพราะติดประชุมหรือมีภารกิจทางวิทยาลัยจึงทำให้พัฒนาไม่ได้เต็มที่

2. การสั่งงานอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กบริหารเวลาไม่เป็น เช่น บอกว่าสั่งการบ้านแต่เวลาเหลือ เด็กจะไม่ยอมทำเพราะจะเอาไปทำที่บ้านและใช้เวลาที่เหลือในการเล่นโทรศัพท์

3. ทางสถานศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน”

ครูคนที่ 1

“เจอนักเรียนทำงานพิเศษตื่นสายแล้วมาไม่ทันเรียนคาบเช้า เลยทำให้การบริหารเวลาของนักเรียนลดลง และครูก็ไม่ได้สอนวิธีบริหารเวลาตรงนี้”

ครูคนที่ 3

“คนส่วนใหญ่ต่างมีพฤติกรรมการตอบสนองต่อเรื่องเร่งด่วนที่อยู่ในหรือนอกเหนือจากสิ่งที่จะต้องทำ มากกว่าการที่จะรับผิดชอบต่อเรื่องสำคัญต่างๆ”

ครูคนที่ 4

“ครูส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความสำคัญของการบริหารเวลา จึงปล่อยให้เด็กเรียนได้ทำในสิ่งที่ชื่นชอบเพราะคิดว่า เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุข เกิดความชำนาญ เป็นความสามารถที่พวกเขาจะมี”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

1. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงประโยชน์จากการบริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการวางแผนเรื่องเวลา เช่น การลำดับความสำคัญของการส่งงานแต่ละชิ้นที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ
3. สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการใช้เวลาผู้สอนในการคิดวิธีพัฒนาทักษะอื่นๆ นอกเหนือจากการเตรียมสอนในรายวิชา

“1. ถ้ามีธุระหรือติดประชุมเข้าจัดการเรียนรู้ทำให้สั่งงานทางโซเชียลมีเดียหรือช่องทางการติดต่อสื่อสารและก็บอกเด็กว่าเช็คชื่อตามงาน

2. จัดประกวดห้องเรียนสวยงามเพื่อที่จะให้เด็กใช้เวลาว่างในการทำความสะดวกห้องเรียนให้ดูดีน่าเรียน

3. จัดกิจกรรมดนตรีแลกเปลี่ยนทุกอาทิตย์ให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างหมดไปกับการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมและสังคม”

ครูคนที่ 1

“ครูต้องมีเวลาเคลียร์เอกสารที่ไม่ตรงกับคาบสอนถึงจะไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้”

ครูคนที่ 3

“1. กำหนดวันเวลาที่จะต้อง ทำงานให้สำเร็จ
2. จัดลำดับงานทั้งหมดตาม ความจำเป็นเร่งด่วน
3. ฝึกการวางแผน จะต้องปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดขึ้น โดยการทำงานตามลำดับ ที่จัดไว้ว่าต้องทำงานอะไรต้องทำก่อนหลังบ้าง เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามแผนงานที่กำหนด”

ครูคนที่ 4

“อันดับแรกครูผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจนักเรียน ว่าพื้นฐานแต่ละด้านของนักเรียนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร สังเกต/ สอบถามสิ่งนี้นักเรียนให้เวลามากที่สุดพร้อมทั้งถามเหตุผลจากนั้นให้นักเรียนลงเขียนตารางเวลาในการใช้ชีวิตในแต่ละวันเพื่อจะได้สังเกตพฤติกรรมและทราบถึงสิ่งนี้นักเรียนให้ความสนใจ และครูนำข้อมูลที่ได้เหล่านั้นมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน/ การมอบหมายงานต่อไป โดยที่ครูจะต้องไม่ใช้ความคิดตัวเองเป็นใหญ่ว่าสิ่งที่นักเรียนให้ความสนใจนั้นเป็นสิ่งที่ผิด”

ครูคนที่ 5

4.2 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล

สาเหตุของความต้องกรจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล

1. ผู้สอนยังขาดความรู้ในเรื่องของการจัดลำดับความสำคัญ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะด้านนี้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“1. ครูจัดลำดับความสำคัญไม่เป็นหรืออาจไม่ดีพอ

2. ครูไม่รู้จักรวงจร PDCA จึงไม่สามารถนำไปสอนนักเรียนได้”

ครูคนที่ 1

“ครูยังเรียงลำดับความสำคัญยังไม่ดีเพราะงานที่ได้รับมอบหมายวันต่อวันไม่รู้ว่าจะมาช่วงเวลาไหน อย่างนักเรียนมาติดต่อ ผลการเรียนต้องสอนก่อนถึงมาจัดการให้ได้ ไม่งั้นก็สั่งงานแล้วมาทำงานตรงนี้ เพราะสิ่งอื่นก็สำคัญเหมือนกัน”

ครูคนที่ 3

“เพราะตัวเรายังเป็นตัวช่วยให้เด็กเห็นว่าเราแบ่งเวลาทำงานไม่ได้ เวลาสอนยังมีบางท่านทำงานเอกสาร และสั่งงานเด็กไว้ไม่ได้สอนทำตามหน้าที่”

ครูคนที่ 4

“นักเรียนคิดว่าสิ่งที่ตนเองชอบเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด เป็นสิ่งที่ควรใช้เวลามากที่สุดครูให้ความคิดส่วนตัวของตัวเอง ตัดสินไม่ได้ว่าสิ่งที่นักเรียนสนใจเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญ เราไม่สามารถปฏิเสธได้ ว่าสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนให้ความสนใจไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ ครูผู้จัดการเรียนรู้อย่างไม่สามารถให้ความเด็ดขาดมากำหนดการใช้ชีวิต และจัดเวลาให้เหมาะสมกับนักเรียนได้”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ ด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุผล

1. สถานศึกษาควรจัดอบรมให้ผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถค้นหาวิธีในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ ด้วยการวางแผน และลงมือทำให้บรรลุได้

“1. การจัดลำดับความสำคัญต้องเริ่มจากการพัฒนาตัวเองของครูเป็นอันดับแรก และหาเวลาว่างพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ

2. ศึกษาวงจร PDCA เพื่อนำมาสอนให้นักเรียนรู้จักวางแผนและจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ ที่ได้วางเป้าหมายไว้”

ครูคนที่ 1

“ครูต้องวางแผนในการสอนให้ดีกว่าเดิม และต้องปฏิบัติลงมือทำอย่างเคร่งครัด ถึงจะบรรลุวัตถุประสงค์”

ครูคนที่ 3

1. รวบรวมงานที่จะต้องทำ ทั้งหมดว่ามีงานอะไรบ้าง
2. กำหนดวันเวลาที่จะต้องทำงานให้สำเร็จ
3. จัดลำดับงานทั้งหมดตาม ความจำเป็นเร่งด่วน
4. ฝึกการวางแผน จะต้องปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดขึ้น โดยการทำงานตามลำดับ ที่จัดไว้ว่าต้องทำงานอะไรต้องทำก่อนหลังบ้าง เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

ครูคนที่ 4

“ครูผู้จัดการเรียนรู้พยายามอธิบายเหตุผล/ สอนทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงความสำคัญถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในแต่ละช่วงวัยว่าสิ่งที่จำเป็นที่สุดในบทบาทหน้าที่ของเราคืออะไร และเราสามารถนำสิ่งที่เราคิดว่าสำคัญนั้นมาปรับใช้กับบทบาทหน้าที่ของเราอย่างไร เพื่อที่นักเรียนได้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างมีความสำคัญเหมือนกัน แต่สิ่งใดที่ควรจะทำก่อน- หลัง”

ครูคนที่ 5

5. ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียน

ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากกว่าประเด็นอื่นในด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบของผู้เรียน 2 ลำดับแรกคือ การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น โดยแต่ละประเด็นมีสาเหตุและแนวทางการพัฒนาดังนี้

5.1 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์

สาเหตุของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์

1. ผู้สอนยังขาดความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์

“ครูมุ่งเน้นการอ่านออกเขียนได้ให้ความรู้ความสามารถตามสาระวิชาจนขาดสอนเรื่องอื่นๆ”

ครูคนที่ 1

“หนูคิดว่าครูยังไม่รู้จักวิธีสอนในเรื่องการใช้จุดแข็งของแต่ละคนให้เกิดประโยชน์”

ครูคนที่ 2

“เพราะผู้สอนยังมีเวลาว่างไม่เพียงพอต่อการสอนในเรื่องดังกล่าว”

ครูคนที่ 3

“ครูไม่มีประสบการณ์และไม่ถนัดในเรื่องนี้ ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ”

ครูคนที่ 4

“ปัจจัยหลายอย่างที่เกิดขึ้นทั้งจากความคิด การกระทำ ส่วนใหญ่นักเรียนจะคิดว่าสิ่งที่ตนเองกระทำอยู่ หรือ ความคิดของตนเองเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดีที่สุด ช่วงวัยของนักเรียนแต่ละช่วงวัยความคิดจะแตกต่างกัน ในกลุ่มของนักเรียนระดับ ปวช. ขึ้นไปนั้นจะเชื่อมั่นในความคิดของตนเองมากที่สุดมีความเชื่อมั่นในตัวเองค่อนข้างสูง จึงมีความค่อนข้างยากที่ครูผู้สอนจะตัดสินว่าการกระทำของแต่ละคนสิ่งไหนที่ดีที่สุด ที่นำเอาเป็นแบบอย่าง หรือนำมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตให้เกิดประโยชน์กับตัวนักเรียน”

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักนำจุดแข็งของผู้อื่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์

1. ผู้สอนควรฝึกสังเกตจุดแข็งของผู้เรียน และถ่ายทอดการสังเกตนั้นให้ผู้เรียนได้ทราบ และประยุกต์ใช้จุดแข็งนั้นๆให้เกิดประโยชน์ได้

“ครูควรสอนให้ผู้เรียนเคารพซึ่งกันและกันเพราะทุกคนมีจุดแข็งหรือความสามารถที่ไม่ได้ถูกบางคนอาจจะชอบนำเสนอ เด็กบางคนอาจจะชอบเขียน บางคนอาจจะชอบทำรายงาน ควรให้ส่งตามความถนัดของแต่ละคน เพื่อจะได้ฝึกการมองจุดแข็งของคนอื่น”

ครูคนที่ 1

“ครูต้องมีเวลาที่จะต้องศึกษาพฤติกรรมเด็กให้มากกว่านี้ และคอยสังเกตผู้เรียนแต่ละคน เพื่อจะได้นำข้อสังเกตตรงนี้ไปสอนผู้เรียนให้ฝึกสังเกตบ้าง แนวทางการแก้ไขข้อนี้หนูคิดเหมือนกันนะคะว่าเด็กบางคนอาจจะมีความสามารถและไหวพริบ สติปัญญาไม่เหมือนกัน”

ครูคนที่ 2

“ครูต้องแยกแยะเวลาทำงานส่วนรวมกับงานการสอนให้ชัดเจนนักเรียนจะได้เรียนอยู่อย่างเต็มที่และครูจะได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้เต็มที่ค่ะ”

ครูคนที่ 3

“พยายามหาจุดบกพร่องเพื่อที่จะได้ปรับปรุงตัวเองและครูต้องพยายามพัฒนาตนเองในทุกๆด้าน และให้เด็กได้เรียนรู้จุดแข็งของตนเองเพื่อนำมาพัฒนาประสานให้เข้ากับจุดแข็งของคนอื่น ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นให้ได้มากที่สุด”

ครูคนที่ 4

“สิ่งแรกที่ครูผู้สอนจะต้องปรับ คือ การทำความเข้าใจของตัวเองให้เป็นกลางมากที่สุด รับฟังนักเรียนแต่ละคน และวิเคราะห์ผู้เรียนว่าสิ่งที่มีในตัวตนของนักเรียนเป็นอย่างไร สิ่งไหนที่มองว่าเป็นจุดแข็งของแต่ละคน และวิเคราะห์ผู้เรียนว่าสิ่งที่มีในตัวตนของนักเรียนเป็นอย่างไร สิ่งไหนที่มองว่าเป็นจุดแข็งของแต่ละคนก็นำมาศึกษาข้อมูล และค่อยๆนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนแต่ละคนแสดงศักยภาพออกมานั้น จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนได้สังเกตเห็นศักยภาพของผู้อื่น และหลังจากการทำกิจกรรม ครูผู้จัดการเรียนรู้จะต้องเสริมแรงให้กับนักเรียนเพื่อที่ให้นักเรียนรู้ว่าการกระทำแบบใดที่เป็นที่ยอมรับและได้รับผลดีมากที่สุดถึงแม้

ว่าผู้เรียนในกลุ่มนี้จะคิดว่าความคิดของตัวเองดีที่สุด มีความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ผู้เรียนกลุ่มนี้ก็ยังมีความต้องการได้รับการยอมรับจากสังคม”

ครูคนที่ 5

5.2 ประเด็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

สาเหตุของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

1. ผู้สอนยังขาดทักษะการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนอาจขาดต้นแบบที่ดีในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2. ผู้สอนยังขาดความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

1. เมื่อจัดการเรียนรู้เสร็จครูหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเช็ค อาจจะเช็คงานหรือเล่นโซเชียล แต่จะทำให้เด็กไม่กล้าถามในหัวข้อที่ไม่เข้าใจ และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่ค่อยดีส่งผลให้สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนเงียบและไม่ค่อยมีเด็กกล้าคุยกันจึงอาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของการไม่รู้จะสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนอย่างไร

2. ตัวครูเป็นอีกหนึ่งบทบาทที่สำคัญเพราะสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนบางครั้งตัวครูก็ต้องเป็นสื่อกลางในการสร้างสัมพันธภาพ

ครูคนที่ 1

เพราะครูเว้นระยะห่างจากผู้เรียนเกินไป อาจจะเป็นเพราะคำว่าครูกับนักเรียน และนักเรียนที่มาจากโรงเรียนเอกชน และรัฐบาล ความชอบหรือการเรียน รสนิยมต่างกัน สังคมต่างกัน และครูไม่ใส่ใจผู้เรียนคิดว่าคงเหมือนกัน

ครูคนที่ 2

ครูยังขาดทักษะการสังเกตผู้เรียน

ครูคนที่ 3

ครูทำหน้าที่จัดการเรียนรู้หนังสือเพียงอย่างเดียว และแค่ตามงานให้ส่งเพื่อให้เกรดไม่สนใจชีวิตและปัญหาของเด็กและเท่าที่เจอเพื่อนครูบางคน ไม่ให้ความใส่ใจความเป็นอยู่ของศิษย์เท่าที่ควร ทำให้เด็กไม่กล้าที่จะปรึกษาและมีสัมพันธภาพที่ดีกับครู

ครูคนที่ 4

นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง คิดว่าความคิด การตัดสินใจ ของตนเองถูกต้องที่สุด ดีที่สุด ไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นจากคนรอบตัวคนอื่น สิ่งที่ต้อง การจากผู้อื่นคือ การยอมรับ การเห็นการกระทำหรือความคิดของตนเอง ครูผู้จัดการเรียนรู้ ไม่สามารถที่จะ ตัดสินความคิด การกระทำ ของผู้เรียนว่าถูกหรือผิดในเวลาอันรวดเร็วได้ และไม่สามารถกำหนด ความคิดของผู้เรียนให้ทำตามหรือปฏิบัติตามคนอื่นได้ และการที่นักเรียนเห็นว่าครูผู้จัดการเรียนรู้หรือ คนอื่น ๆ นั้นหมกมุ่นของเพื่อนยังทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่จะแยกตัวออกห่าง สร้างระยะห่างกัน มากขึ้น

ครูคนที่ 5

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับ
ผู้อื่น

1. ผู้สอนควรทำตัวเป็นต้นแบบที่ดีในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับคนรอบข้าง เนื่องจาก ผู้เรียนสามารถซึมซับและเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีดังกล่าวได้
2. สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ผู้สอนได้เข้ารับการอบรมวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนใน การเพิ่มทักษะผู้เรียนให้รู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

“1. เมื่อสอนเสร็จ ควรจะเดินดูนักเรียนและพูดคุยว่าเข้าใจไหมหรือไม่เข้าใจให้ถาม ครูได้หรือถามเพื่อนได้เลยเพื่อนคนไหนที่เข้าใจก็สามารถบอกคนที่ไม่เข้าใจได้

2. ต้องสังเกตสถานการณ์ในห้องเรียนว่าเป็นอย่างไร เจ็บผิด้สังเกตหรือไม่และ ควรจะหากิจกรรมก่อนเข้าสู่บทเรียนให้ทำร่วมกันทั้งห้อง”

ครูคนที่ 1

“อาจจะมีกิจกรรมระหว่างชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พฤติกรรมของกันและกัน และ ครูควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ และคอยถามไถ่ผู้เรียนแต่ละคนว่าการเรียนหรือเรื่องอื่นๆ เป็น อย่างไร”

ครูคนที่ 2

“ต้องมีสื่อที่นำเสนอใจกระตุ้นก่อนเข้าสู่บทเรียน จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียน เยอะที่สุด”

ครูคนที่ 3

“1. ครูต้องสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจในความต้องการตนเองและของเพื่อน ยอมรับสภาพความเป็นจริงของตน ไม่ยึดถือข้อบกพร่องใดๆ ในร่างกายของตนเป็นปมด้อยจนขาดความมั่นใจการคบหากับผู้อื่น และยอมรับความแตกต่างในตัวเพื่อนกับตนเองไม่อิจฉาริษยาเพื่อนที่มีฐานะดีกว่าหรือมีความสามารถมากกว่า และไม่ยกตนข่มท่านหรือดูถูกเหยียดหยามเพื่อนที่ด้อยกว่าตน แต่ให้ยินดีกับความสำเร็จของเพื่อน และคอยช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อนหากมีโอกาส

2. ครูต้องสอนให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักพูด รู้จักฟัง เรียนรู้ที่จะพูดเรื่องต่างๆ ในจังหวะที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน เอาใจใส่ในตัวเพื่อนและให้ความสำคัญกับเพื่อนด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตลอดจนมีความซื่อสัตย์และจริงใจต่อเพื่อน

3. ปฏิสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนช่วยยกระดับการเรียนรู้ ทั้งระหว่างนักเรียนกับครู และระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ครูต้องมีวิธีสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวก เพื่อสร้างความคุ้นเคย ความเคารพนับถือ และความไว้นับถือใจต่อกันและกัน

4. การแลกเปลี่ยนเป้าหมายชีวิต เป็นเครื่องมือสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูกับศิษย์ ครูจำนวนมากพยายามแยกความสัมพันธ์กับศิษย์ ในฐานะครูศิษย์ ออกจากความสัมพันธ์แบบมนุษย์-มนุษย์ แต่นักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนจากครอบครัวที่ขาดแคลนชอบเรื่องราวของเป้าหมาย การที่ครูแชร์เป้าหมายชีวิตของตนจึงเป็นวิธีการที่ทรงพลังมากในการพัฒนาชุดความคิดเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ทั้งของครูและของศิษย์

5. แลกเปลี่ยนปัญหา เด็ๆ ต้องการคนที่ตนนับถือและเชื่อถือ นำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ครูควรแชร์ประสบการณ์ชีวิตของตนสั้นๆ ราวๆ 3 นาที สัปดาห์ละครั้ง ตามด้วยการให้นักเรียนสะท้อนคิดว่ามันสะท้อนภาพชีวิตของผู้ใหญ่อย่างไร หากเป็นตัวนักเรียนเองจะเผชิญสภาพเช่นนี้ได้อย่างไร”

ครูคนที่ 4

“ครูผู้สอนควรกระทำตนให้เป็นกลางมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนสามารถแสดง ศักยภาพแต่ละตน ออกมาให้เห็นและครูจะต้องคอยเสริมแรง และให้เหตุผลในการแสดงความคิดหรือการกระทำนั้นๆ ของนักเรียน เมื่อทำเช่นนั้นนักเรียนจะค่อยๆ ยอมรับและปรับเปลี่ยนความคิดการกระทำของตนเองให้เข้ากับผู้อื่น และครูผู้สอนคอยเน้นและจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน และจัดกิจกรรมที่เน้นการแสดงศักยภาพของแต่ละคน และให้มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพ อันดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน”

ครูคนที่ 5